VERANDER JE LEVEN - VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

20e jaargang - Nummer 4

PAAS-TRADITIES
van over de hele wereld

Een nieuwe identeit
Een ander soort staatsburgers

Volledig geliefd
Geborgen als Zijn kind

Copyright 2019 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp:

Koos Stenger en Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefonline@gmail.com

Activated Europe:
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way Luton, Beds.
LU3 4BU, United Kingdom

Email:
activatedEurope@activated.org

Bijbelvertaling genomen uit
Het Boek, Copyright 1988
International Bible Society,
tenzij anders vermeld.

Inhoud

3 Wie neemt de zoon?
4 Mijn wandkleed
6 Onvoorwaardelijke liefde
10 Wat ik zo geweldig vind aan Jezus
12 Een nieuwe identiteit
14 Grootvaders glimlach
18 De passie van de Christen
22 Gods geschenk voor mij
24 Paasvreugde
26 Paastradities
28 Volledig geliefd
30 Mijn liefde voor jou

Wat betekenen uw gedachten veel voor mij, mijn God. Zij zijn ontelbaar. Zelfs als ik ze zou proberen te tellen, blijken het er nog meer te zijn dan de zandkorrels. Ik ben voortdurend in uw nabijheid.

– Psalm 139:17-18

Wie neemt de zoon?

Ik las laatst weer eens het verhaal van een rijke man, die kunstwerken verzamelde, en zijn zoon. (Het verhaal komt vaak in boeken voor, maar het is niet bekend wie het oorspronkelijk geschreven heeft.) Het gaat als volgt: Toen er een oorlog uitbrak ging de zoon naar het front. Hij stierf terwijl hij een andere soldaat het leven redde. Niet lang daarna werd er bij de vader aangeklopt. Hij deed de deur open en zag daar een jonge man die een groot pakket in zijn handen had. “U kent me niet, meneer,” zei de jonge man. “Ik ben de soldaat voor wie uw zoon zijn leven heeft gegeven. Hij bracht me juist in veiligheid toen hij geraakt werd door een kogel. Hij stierf direct. Hij heeft vaak over u gepraat en over de voorliefde voor kunst die u heeft.” De jonge man stak het pak naar hem uit. “Ik weet dat het niet veel is, maar ik wilde u dit graag geven.” In het pak zat een portret van de zoon, geschilderd door de jonge man. De vader hing het portret boven zijn schoorsteenmantel en steeds wanneer hij bezoek kreeg toonde hij hen het portret van zijn zoon, voordat hij andere stukken uit zijn collectie liet zien. Toen de vader stierf werd er een veiling georganiseerd waar zijn collectie verkocht werd. Naast het podium stond een schildersezel waar het portret van de zoon op stond. De veilingmeester sloeg met zijn hamer. “We beginnen met deze afbeelding van de zoon. Wie biedt er voor dit schilderij?” Er volgde een stilte. Toen werd er geroepen. “We willen de beroemde schilderijen zien. Sla dit maar over!” Maar de veilingmeester was niet te vermurwen. “De zoon. Wie neemt de zoon?” Uiteindelijk was er van achter in de zaal de stem van de trouwe tuinman van het gezin te horen. “Ik geef $10 voor het schilderij.” Hij schaamde zich een beetje omdat hij niet zoveel kon bieden, maar het was alles wat hij zich kon veroorloven. “We hebben hier $10. Is er iemand die $20 biedt?”

“Geef het hem voor $10, dan kunnen we verder!”

“Eenmaal, andermaal, verkocht voor $10!” De veilingmeester sloeg met zijn hamer op het blok. “De veiling is geëindigd,” vervolgde hij. “Toen ik gebeld werd om deze veiling te leiden, is me verteld over een geheime clausule in het testament van de man: enkel het schilderij van de zoon zou geveild worden, en wie dat schilderij zou kopen zou het hele landgoed erven. De man die de zoon heeft genomen krijgt alles!” Het publiek reageerde geschokt en niemand sprak nog een woord. De prachtige les in het verhaal is wel duidelijk. Net als de veilingmeester vraagt God ons nu ook: “Wie neemt de Zoon?” Want wie de Zoon neemt krijgt alles. Gods Zoon is 2000 jaar geleden voor ons gestorven. Laten we Hem dit paasfeest in ons hart vragen, als we dat nog niet gedaan hebben.

Samuel Keating

Door Iris Richard

MIJN WANDKLEED

Heb je weleens het gevoel gehad dat het leven je het verkeerde pad op voerde, of dat er niets lukte? Ik heb een tijd gehad waarin er helemaal niets van leek te kloppen, zoals de verwarde draden aan de achterkant van een wandkleed.

Als kind leed ik aan een ernstige vorm van scoliose, oftewel een kromming in de ruggengraat. Ik werd er verschrikkelijk gedeprimeerd door en toen ik een tiener was werden mijn tienerzorgen over de toekomst er nog door versterkt. Toen ik 15 was raakte ik aan drugs verslaafd. Het was een wonder dat ik die stormachtige jaren, waarin ik me zo verloren en hulpeloos voelde heb overleefd. God was in die tijd wel het laatste waar ik aan dacht. Toen ik in de twintig was werkte ik een aantal jaren als verpleegkundige op een oncologische afdeling van een ziekenhuis, maar het zien van al dat lijden, dag in dag uit, maand na maand, was teveel voor me. Ik werd steeds meer gedesillusioneerd over het leven en omdat ik niemand had met wie ik kon praten besloot ik mijn geboorteland Duitsland te verlaten en een reis om de wereld te gaan maken, op zoek naar de waarheid. Ik kwam in India terecht waar ik, na een mislukte poging om een boeddhistische non te worden, over de stoffige wegen begon te zwerven op een pelgrimstocht naar vrede, geluk en een doel in het leven.

Toen raakte ik op een dag in gesprek met een jonge buitenlandse Christelijke zendeling. Ik legde hem mijn vragen over het leven voor, en hij beantwoordde ze allemaal met verzen uit het zakbijbeltje dat hij bij zich had. Na een paar uur kon ik geen vragen meer bedenken en besloot ik wat hij noemde “de beloften uit de Bijbel” op de proef te stellen. Mijn leven zou nu opeens volkomen veranderen; ik stond op het punt de voorkant van mijn wandkleed te zien en alles zou nu betekenis krijgen. Ik kreeg geen grote emotionele ervaring toen ik Jezus in mijn leven vroeg, maar tijdens de dagen die volgden gebeurde er iets fantastisch. De woorden uit de Bijbel voedden mijn ziel en alles werd met de dag duidelijker.

Dit gebeurde 40 jaar geleden. Sindsdien heeft Gods Woord, als een gouden draad die door mijn wandkleed geweven wordt, me over bergen en door dalen geleid, naast verfrissende beekjes en door woestijnvlakten heen. Wat voor pad of plaats het ook geweest is, het heeft mijn ziel altijd in bloei gehouden met blijdschap, vrede en geestelijke groei.

Want het woord van God is levend en vol van kracht. Het is scherper dan een tweesnijdend zwaard, het dringt zo diep door dat het alles in ons van elkaar lossnijdt, zelfs onze diepste gedachten en verlangens. Daardoor wordt duidelijk wie wij werkelijk zijn.

Hebreeën 12:4

ONVOORWAARDELIJKE LIEFDE

Door Peter Amsterdam

Als ik God met een paar woorden zou moeten beschrijven, dan zou ik denken aan de woorden "onvoorwaardelijke liefde." God is natuurlijk heel veel dingen en Hij kan niet met één enkele zin of term beschreven worden, maar zoals het in de Bijbel staat in 1 Johannes 4:8: God is liefde.

Dat is de kern van Zijn natuur; het is onlosmakelijk verbonden met Zijn wezen. Het is een van Zijn fundamentele karaktertrekken. Niet dat Hij van alles houdt wat wij doen; we zijn tenslotte zondaars. Hij ziet onze zonden of verkeerde daden ook niet zonder meer over het hoofd. Maar Hij houdt onvoorwaardelijk van Zijn kinderen en schenkt ons vergeving als we Hem daar nederig om vragen. Het is goed om eens stil te staan bij de betekenis van Gods onvoorwaardelijke liefde voor ons. Het is heel gemakkelijk om verstrikt te raken in het snelle tempo van het leven en een aantal fundamentele waarheden uit het oog te verliezen die ons als Christenen blijdschap, vrede en vertrouwen geven. De natuur van Gods liefde, onvoorwaardelijk en universeel als zij is, is echt iets heel bijzonders. Maar al te vaak wordt de liefde die we in de maatschappij zien, gebaseerd op de waarde die de ander er aan geeft en wanneer die waarde er niet meer is of niet meer nodig is, verdwijnt de liefde. Maar met Gods liefde is dat heel anders. Hij vindt het heerlijk om bij ons te zijn en Hij wil onze vriend zijn. Gods diepe, blijvende liefde beweegt Hem om elk menselijk wezen dat Hij geschapen heeft, te roepen tot een relatie met Hem.

Wanneer ik nadenk over de liefde die Jezus voor me heeft, word ik meegenomen naar een plaats van dankbaarheid, nederigheid en ontzag. Dan wil ik graag meer zijn zoals Jezus; goedhartiger zijn tegenover anderen. Vrijgevend. Attent en zorgzaam. Dat betekent dus dat ik onvoorwaardelijker in mijn liefde jegens anderen moet zijn, waarbij ik hen liefheb en respecteer als menselijke wezens die naar Zijn beeld geschapen zijn, in wat voor omstandigheden zij zich ook bevinden.1 Dat is een moeilijke taak, aangezien we feilbare mensen zijn en niet in staat zijn onfeilbare liefde te laten zien zoals God dat bij ons doet. Toch zijn we geroepen om net zo te zijn als Christus en daar hoort bij dat we Zijn natuur imiteren en ons best doen het geschenk van Zijn onvoorwaardelijke liefde te geven aan de mensen om ons heen. Als Christenen moeten we er naar streven om in ieder opzicht meer te zijn zoals Jezus, waarbij we ook onze 'onvoorwaardelijke liefdesspieren' moeten versterken. Hier zijn drie stappen die we kunnen zetten om in dit deel van ons geestelijk leven meer te groeien.

Begin bij jezelf

Als we bedenken hoe volledig God ons liefheeft ondanks al onze fouten, gebreken en ons gestuntel kunnen we verzekerd zijn van

het feit dat we voor eeuwig Gods kinderen zijn; Hij houdt van ons, we zijn Hem dierbaar en worden door Hem gewaardeerd. Met deze kracht in ons zijn we beter in staat om anderen lief te hebben. Als je niet het gevoel hebt dat je onvoorwaardelijk door God wordt bemind zal het moeilijk zijn om Zijn liefde en steun aan iemand anders te geven.

Actie:

Aanvaard Gods onvoorwaardelijke liefde voor jou. Geef toe dat je beperkingen en zwakheden hebt en verheug je in de belofte van God: 'Mijn genade is genoeg voor u. Want kracht ontplooit zich ten volle in zwakheid.' [2]

Dicht bij Jezus:

Hoe dichter we bij Jezus zijn, des te meer kunnen we een kanaal zijn van Gods liefde die door ons heen naar anderen toe vloeit. 'Die hoop is geen valse hoop, omdat Hij ons hart gevuld heeft met zijn liefde door de Heilige Geest die Hij ons heeft gegeven.' [3]

Actie:

Blijf dicht bij Jezus door regelmatig tijd met Hem door te brengen in gebed en het lezen van Zijn Woord. Vraag Hem om je opnieuw met Zijn Heilige Geest te vullen.

Mediteren over het Woord

Als we over Gods liefde mediteren komen we geestelijk op een gezonde plaats te staan. Als we denken aan Gods liefde en het ultieme offer dat Hij gebracht heeft door Jezus naar de aarde te sturen om voor onze zonden te sterven, krijgen we nog meer motivatie om Hem van dichterbij te volgen, de zonde te overwinnen en Zijn Geest toe te staan ons te leiden en ons de kracht te geven Hem te dienen. 'Wie zijn eigen zin doet, denkt en leeft alleen op natuurlijk vlak. Maar wie zich door de Heilige Geest laat leiden, denkt en leeft geestelijk.'[4]

Actie:

Meer tijd doorbrengen met Jezus zodat je gedachten meer gericht zijn op "wat de Geest wil." Dat zal je vanzelf helpen, je meer zoals Jezus te gedragen. Ik heb ondervonden dat het lezen van 1 Corinthiërs 13:4-8 een grote hulp is bij het vernieuwen van mijn gedachten en reacties, het helpt me om liefdevoller te zijn en meer geleid door Gods Geest.

Wij die wedergeboren zijn doordat we Jezus als onze Verlosser ontvangen hebben, zijn zo rijkelijk gezegend. We hebben zo veel ontvangen; vergeving van onze zonden, eeuwig leven en Gods onvoorwaardelijke liefde, hulp en leiding. Naarmate we verder groeien in Gods liefde kunnen we onze broeders en zusters in de Heer beter aanmoedigen en hen helpen om weer anderen dichter bij Hem te brengen. Er staat in 1 Johannes 4:7: 'Vrienden, laten wij elkaar liefhebben want de liefde komt van God. Wie liefheeft, is uit God geboren en kent God.' Ik heb de vurige wens God te kennen en Gods Woord zegt ons dat elkaar liefhebben een manier is om dat doel te bereiken.

1. Zie Romeinen 12:10; 1 Petrus 2:17
2. 2 Corinthiërs 12:9
3. Romeinen 5:5
4. Romeinen 8:5

WAT IK ZO GEWELDIG VIND AAN JEZUS

Door Gabriel García Valdivieso

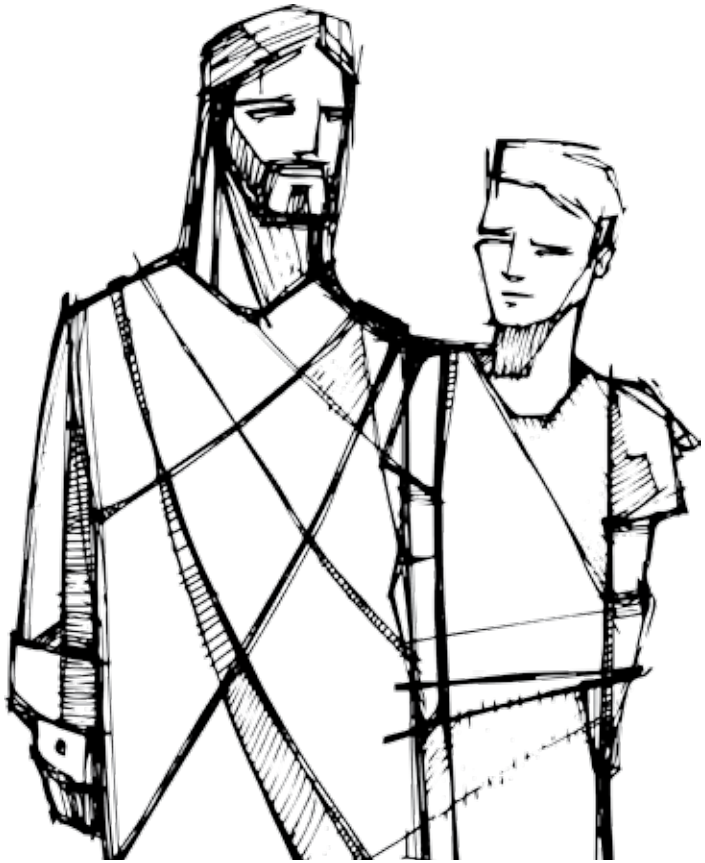

Laatst zat ik in mijn eentje in een restaurant op een vriend te wachten die wat verlaat was. Tijdens het wachten besloot ik om wat gedachten op te schrijven over Jezus en wat Hij voor me betekent en wat ik het geweldigst vind aan Hem. Hier komt het:

Zijn aanvaarding

Jezus veroordeelt me nooit. Zijn begrip, geduld en vergiffenis zijn uniek. Zelfs wanneer Hij ons een vermaning geeft doet Hij dat vol liefde. Hij kan tot mijn hart spreken en me overtuigen van iets dat ik verkeerd doe op een manier die maakt dat ik wil veranderen en een beter mens wil worden.

Zijn hulp

In de Bijbel staat dat we al onze zorgen op Jezus moeten werpen omdat Hij voor ons zorgt.1 Mijn wil, mijn vaardigheden en mijn zelfbeheersing stellen niets voor vergeleken met Zijn macht. Mijn beste werk als vertaler en schrijver heb ik kunnen doen op momenten wanneer ik er geen idee van had wat ik moest schrijven, of hoe ik een gedachte moest weergeven en dan plotseling uit het niets manifesteerde God Zichzelf met een goed idee of een goed lopende paragraaf.

Zijn genade

De manier waarop Jezus naar mensen kijkt is zo geweldig.
Hij is altijd zo positief, zelfs wanneer ik me ergens aan stoor. Hij verliest nooit Zijn geloof in mensen. In het Oude Testament kunnen we zien dat wanneer Gods volk keer op keer tegen Hem in opstand kwam, Hij hen nooit liet vallen. Ook al bestrafte Hij hen soms wel, Hij gaf hen altijd verlossing en een manier om zich te bekeren en de aanmoediging om het opnieuw te proberen.

Zijn universaliteit

Moeder Teresa zei dat ze Jezus in ieder menselijk wezen zag. De ene dag gaat Hij als bedelaar gekleed en de volgende dag als een koning. Hij kan soms een zakenkostuum dragen en dan weer de werkkleding van een arbeider. Hij stelt Zich op hetzelfde niveau met iedereen.

Zijn plannen

Ik vind het zo fijn dat ik mijn leven in Zijn handen kan leggen en er op kan vertrouwen dat Hij me zal helpen de beste koers te volgen. De dichter Robert Burns schreef: 'De slimste plannen van man en muis pakken vaak verkeerd uit.'
Maar als ik Hem bij het uitstippelen van mijn route betrek kan ik er op vertrouwen dat de uiteindelijke bestemming prachtig zal zijn, ook al moet ik over wat ruwe plaatsen gaan om er te komen. Probeer zelf ook eens om wat tijd te nemen om dankbare gedachten te wijden aan wat je fijn vindt aan Jezus en schrijf het dan op. Het is een verfrissende activiteit en je kunt er later nog eens naar kijken op een moment dat je alles niet zo helder meer ziet.

EEN NIEUWE IDENTITEIT

Door Uday Paul

Een van mijn favoriete films is de klassieker uit 1967: 'Guess who's coming to dinner.' De film werd uitgebracht in een gevoelige periode in de Amerikaanse geschiedenis toen de rassenstrijd op zijn hoogst was. Het werd een enorme hit en hielp om maatschappelijke veranderingen te propageren. Het gaat over een jonge blanke vrouw, Joanna Drayton (Katharine Houghton), die haar verloofde John Prentice (Sydney Poitier), een kleurling, aan haar ouders voorstelt bij hen thuis. Ofschoon haar ouders er trots op zijn dat ze zo liberaal en vooruitstrevend zijn, wordt hun wereld op zijn kop gezet wanneer hun waarden op de proef worden gesteld. John moet ondertussen ook nog kampen met een hoop bezwaren die zijn eigen vader maakt, omdat deze niet wil dat hij met een blank meisje trouwt.

Alhoewel huwelijken van twee verschillende rassen in die tijd werden afgekeurd en zelfs in veel delen van Amerika tegen de wet waren, kijkt de liefde van Joanna voor haar verloofde verder dan de verschillen in uiterlijk en de vooroordelen van die tijd. Dat is een geweldige illustratie van de manier waarop God verder kijkt dan uiterlijk, nationaliteit, ras, klasse en geslacht en hoe Hij iedereen accepteert die zijn hart voor Hem openstelt.1 Als we in Jezus geloven breekt Hij alle barrières af en verenigt Hij ons.[2] De geestelijke band tussen gelovigen overschrijdt ieder nationaal of etnisch verschil als we staatsburgers van een nieuw land worden, het koninkrijk van God,[3] waar de regels en waarden heel anders zijn dan die van de huidige wereld.

Door Zijn offer aan het kruis verlost Jezus mensen uit elke laag van de maatschappij.[4] Toen Hij op aarde was koos Hij allerlei mensen uit van verschillende en in sommige gevallen dubieuze afkomst om Zijn discipelen te worden. Hij verwelkomt nu nog steeds mensen uit elk land en van iedere etnische oorsprong. Het koninkrijk van God is het beste land waar iemand bij kan horen. Het is geen fysiek land, maar het leeft in de harten van gelovigen die met elkaar verbonden zijn in een geloofsgemeenschap. Het is een land dat nooit arme of zwakke mensen vervolgd heeft of een oorlog gevoerd heeft om de verkeerde redenen. Het is een groot voorrecht om staatsburger te zijn van het koninkrijk van God.

1. Zie Handelingen 10:34-35
2. Zie Galaten 3:28; Efeze 2:14
3. Zie Filippenzen 3:20
4. Zie Openbaring 5:9-10

Grootvaders glimlach

Door Joyce Suttin

Daar lag hij; tussen de witte ziekenhuislakens en vastgemaakt aan een wirwar van slangetjes en draden. Toen ik naar zijn bed ging herkende ik hem haast niet meer; zijn huid was vaal, hij had ingevallen wangen, maar toen hij zijn ogen open deed en naar me glimlachte sprong ik haast in zijn armen zoals ik altijd had gedaan. Grootvader, van wie ik het meeste van iedereen in de hele wereld hield, had een ernstige hartaanval gehad.

Hij was altijd mijn beste vriend geweest; ik had hem ook altijd in vertrouwen genomen als ik problemen had met mijn vrienden of mijn broertjes en zusjes. En dan gaf hij me goede raad. Ik was het jongste kind van het gezin, verlegen, spichtig en onzeker van mezelf, maar grootvader wist altijd hoe hij me de aanmoediging kon geven die ik nodig had. Als ik een vriend nodig had, deed hij mee met het spel. Als ik een schouder nodig had om op uit te huilen wist ik waar ik die kon vinden. Grootvaders hartelijke, warme omhelzingen waren het troostrijkste wat ik op aarde had! Als ik een standje nodig had gaf hij dat ook, maar hij deed het op een zachtaardige manier. Hij kon tot diep in mijn hart doorkomen en maakte dan dat ik het voortaan beter wilde doen. Hij bad ook veel en herinnerde me er altijd aan dat gebed de beste manier is om goede dingen te laten gebeuren.

Ik was 14, mijn kindertijd was juist voorbij, toen we naar het ziekenhuis werden geroepen. Een voor een, van de oudste tot de jongste, mochten we grootvaders kamer binnen om hem nog een keertje te zien.

Grootvader glimlachte en zei zwakjes: “Hoi.” Hij pakte mijn hand. “Joyce, jij bent altijd mijn lievelingskleinkind geweest. Ik weet dat het vaak moeilijk is voor je om je plekje te vinden. Vaak weet je niet wat je moet doen en dan maak je je zorgen dat er niet veel van je terecht zal komen. Maar ik wil graag dat je weet dat God van je houdt en een bijzonder plan voor je leven heeft.”

Toen tikte mama me zachtjes op mijn schouder en leidde me de kamer uit. “Grootvader moet nu wat rusten,” zei ze. Een paar dagen later zag ik grootvader weer. Deze keer had hij zijn beste pak aan en lag hij in een kist. Ik werd haast overweldigd door de geur van de vele boeketten bloemen en had toen mijn laatste ogenblik met hem. Zijn stralende blauwe ogen gingen deze keer niet open. Ik beefde van angst en ontroering toen ik naderbij kwam, maar toen zag ik zijn gezicht. Zijn stralende glimlach vertelde me dat alles in orde was. Grootvader was gestorven zoals hij geleefd had; met een glimlach. De mensen praatten nog dagenlang over

>>>

grootvaders glimlach. De begrafenisondernemer zei dat hij vergeefs had geprobeerd om grootvaders gezichtsuitdrukking te veranderen, omdat hij nog nooit zoiets had gezien en het ook wel een beetje eng vond. Grootvader liet niet veel na op het gebied van geld of bezittingen; zijn laatste wil was de glimlach van vrede en voldoening op zijn gezicht.

Mijn familie bezocht in die tijd altijd dezelfde kerk in een plattelandsstadje dat niet eens op de kaart van de noordoostelijke Verenigde Staten staat. Elke zondag kwam grootvader minstens 20 minuten te laat. En elke zondag had hij een sliert van wel 30 kinderen bij zich. Dat was zijn bediening geweest; kinderen uit arme gezinnen die in de heuvels woonden ophalen en mee naar de kerk nemen. Op een dag, in een bankgebouw in een naburige stad hoorde een jonge zakenman mijn vader zijn naam opgeven aan het loket. "Hancock?" vroeg de jonge man. "Bent u misschien familie van Ed Hancock?" Hij legde uit dat mijn grootvader er altijd voor zorgde dat hij naar de kerk ging toen hij nog een klein jongetje was.

"Dat was aardig van hem, maar wat mijn leven echt veranderde, was toen hij tegen me zei: "Ik weet dat je uit een arm gezin komt en dat je je soms zorgen maakt dat er niet veel van je terecht zal komen, maar ik wil graag dat je weet dat God van je houdt en dat Hij een bijzonder plan heeft voor je leven."

Mijn hele tienertijd en studiejaren lang werd ik geconfronteerd met atheïstische professoren en sceptische vrienden, ik worstelde met mijn geloof en wist soms niet meer wat ik nou geloofde. Maar zelfs op mijn dieptepunt kon ik de herinnering aan grootvaders glimlach en geloof niet van me afzetten. Meer dan veertig jaar geleden besloot ik mijn leven aan God te geven en te zien wat Hij kon doen met zo'n onbelangrijk persoontje als ik. Sindsdien heb ik in10 landen gewerkt en Gods liefde met anderen gedeeld en Jezus aan de mensen voorgesteld. Ik heb mijn verlegenheid overwonnen, heb tot grote groepen gesproken, lezingen gegeven en honderden kinderen, tieners en volwassenen les gegeven. Ik heb een heleboel dingen gedaan waar de verlegen, onbeholpen Joyce van 14 jaar nooit over had kunnen dromen.

God brengt nog steeds bijzondere mensen op mijn

pad. Ik zie hun angst en verlegenheid en neem hun handen dan in de mijne. Zonder er bij na te denken komen de woorden uit mijn mond. "Ik weet dat je soms het gevoel hebt dat je niet weet wat je moet doen en dat je je er zorgen over maakt wat er van je zal worden. Maar God houdt van je en heeft een bijzonder plan voor je leven."

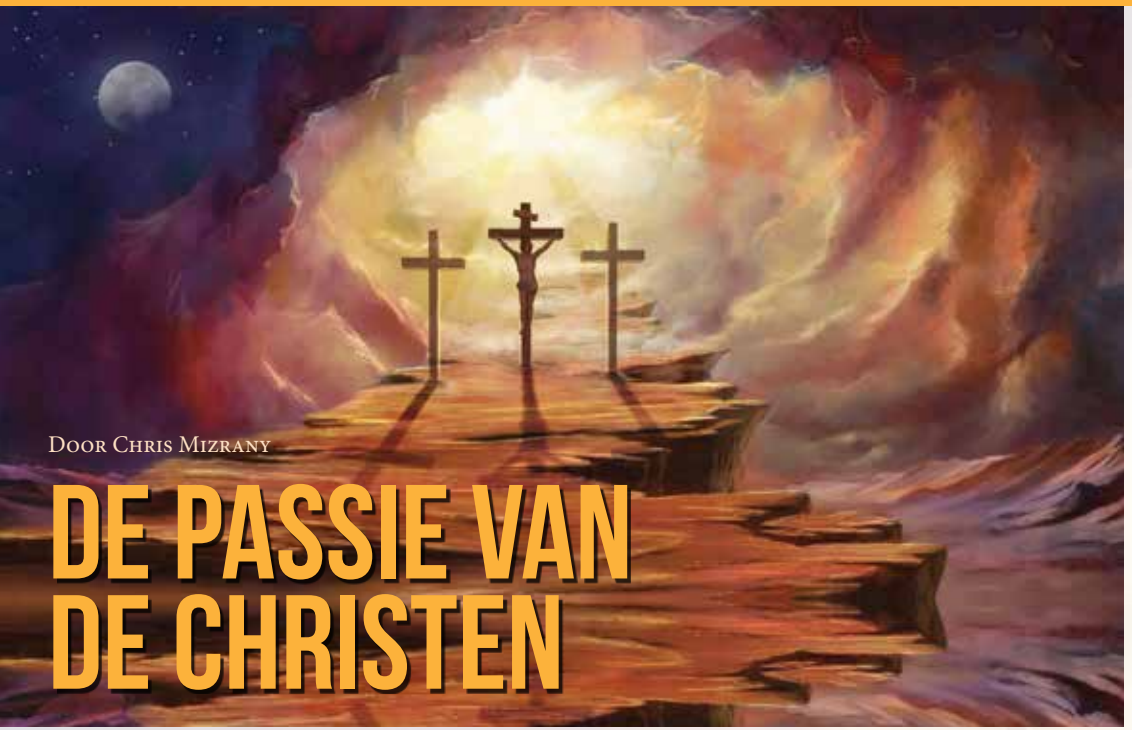

Door Chris Mizrany

DE PASSIE VAN DE CHRISTEN

Elk jaar als het weer Pasen is word ik overweldigd bij de gedachte aan de dingen die Jezus voor ons moest doormaken. Hij moest zoveel lijden en was in angst en pijn tijdens de uren die aan Zijn wrede executie vooraf gingen. Om nog maar niet te spreken over de geestelijke strijd die Hij doormaakte over wat er komen zou. Jazeker, Hij kende het plan dat achter alles zat, maar het was duidelijk nog steeds een angstaanjagend vooruitzicht. Jezus vroeg zelfs of Hij van het kruis kon worden vrijgesteld.[1]

Hij kon zich bedacht hebben, het opgegeven hebben of de engelen geroepen hebben om Hem te redden.[2] Waarom deed Hij dat niet? Omdat Zijn verlangen om ons te verlossen groter was dan Zijn verlangen om van het fysieke en mentale geweld verlost te worden.

Hij maakte geen onderscheid in Zijn liefde. Toen een Romeinse hoofdman, die deelnam aan het Romeinse onderdrukkende regime, naar Jezus toe kwam en genezing vroeg voor zijn dienstknecht, genas Jezus hem blijmoedig. Hij hield net zo goed van de hoofdman en van zijn dienstknecht als van elke andere mens.[3] De Samaritaanse vrouw bij de waterput was van een andere cultuur waar de Joden niets mee te maken wilden hebben, plus ze was ook nog een vrouw. Maar Jezus zag de pijn in haar hart en liet haar zien dat ze bijzonder was voor God.[4]

Hij ging verder dan de maatschappelijke normen om Zijn medeleven te tonen. Hij liet iedereen binnen, ook al schaadde het Zijn eigen reputatie. Een vrouw (die beschreven werd als een bekende zondares) kwam naar Jezus toe terwijl Hij aan tafel zat en begon vol berouw te huilen. Ze waste Zijn voeten met haar tranen en droogde ze af met haar haar. De religieuze leiders en anderen die samen met Christus aan tafel zaten keken vol afschuw toe omdat Jezus zich door een dergelijke vrouw liet aanraken. Jezus vertelde hen een gelijkenis over een groep schuldenaren aan wie de schulden vergeven waren en vroeg toen: “Wie van hen zal de schuldeiser meer liefhebben, degene die weinig schulden had die vergeven moesten worden of degenen die veel hadden?” Toen zij antwoordden dat het waarschijnlijk degene was die het meest vergeven was zei Jezus eenvoudig: “Jullie hebben juist geoordeeld.” Toen wendde Hij zich tot de vrouw en zei tegen haar waar iedereen bij zat: “Uw zonden zijn u vergeven.” En dat was het dan. [5]

Hij genas de zieken zelfs op de Sabbat, de dag waarop het verboden was bij de Joodse religieuze wet om te werken, en legde uit waarom Hij dat deed.[6] Hij at met Zacheüs, die een gehate tollenaar was.[7] Hij sprak de verachte melaatsen vriendelijk toe en maakte hen gezond.[8]

Jezus was aangedaan wanneer iemand anders leed. Toen Lazarus stierf weende Jezus uit medeleven.[9] Toen Petrus begon te zinken in de hoge golven stak Jezus Zijn hand uit en redde

hem.[10] Na de verrijzenis, ook al had Petrus nadrukkelijk beweerd dat hij Hem niet kende, noemde Jezus zijn naam en deelde hem mede dat vergeving altijd binnen handbereik lag.[11] Zelfs toen Thomas eraan twijfelde of de verrijzenis echt gebeurd was liet Jezus Thomas zelf kijken naar het bewijs. [12] Hij wist dat de discipelen soms zwak waren en door hun gevoelens werden meegesleurd. En Hij weet dat wij dat ook zijn, maar Hij houdt toch van ons.[13] Jezus stond op voor wat juist was. Hij gooide de geldwisselaars de tempel uit en stelde de huichelaars en leugenaars aan de kaak wanneer Hij ze tegenkwam. Hij was wijs, lankmoedig en vaak zachtaardig, maar Hij maakte ook duidelijk wat de waarheid was, ongeacht de gevolgen.[14]

Dus als we echt zo willen zijn als Christus, dan volgen we de maatstaf in Mattheüs 22:37-40 die Jezus ons gaf toen Hij zei: "Heb de Here, uw God, lief met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Het tweede gebod komt op hetzelfde neer: "Heb uw naaste net zo lief als uzelf."

Als wij allemaal met ons hele hart, onze hele ziel en al onze gedachten van God houden zullen we vanzelf luisteren naar wat Hij te zeggen heeft. Dan stellen we geen andere goden voor Hem, spreken we Zijn naam niet ijdel uit, en vergeten we niet om tijd voor Hem uit te trekken. En als we net zoveel van onze medemensen houden als van onszelf zullen we niet liegen, stelen, doden, begeren wat niet van ons is en ga zo maar door. Dan willen we juist extra dingen doen voor anderen. Dan houden we onvoorwaardelijk van anderen, want zo wordt er van ons gehouden. Dan staan we op voor wat juist is, omdat God en Zijn Woord ons tot voorbeeld staan. We zullen anderen helpen in de wetenschap dat we allemaal gelijk zijn in Zijn ogen, zelfs wanneer we daarmee buiten het maatschappelijke hokje moeten stappen.

Er kunnen tijden komen waarin we de weg kwijtraken, onze Meester veronachtzamen of zelfs ontkennen dat we iets met Hem te maken hebben. Maar net als in het verhaal van de Verloren Zoon die terugkwam en om vergeving vroeg, zal onze Vader ons met open armen tegemoet komen. Door Zijn lijden, dood en glorierijke verrijzenis op Paasochtend kunnen we elke dag met passie leven; de passie van een christen.

1. Zie Lukas 22:42
2. Zie Mattheüs 26:53
3. Zie Mattheüs 8:8-13
4. Zie Johannes 4:7-26
5. Zie Lukas 7:37-50
6. Zie Mattheüs 12:10-12
7. Zie Lukas 19:2-10
8. Zie Lukas 17:12-19;
9. Zie Johannes 11:35
10. Zie Mattheüs 14:30-31
11. Zie Markus 16:7
12. Zie Johannes 20:24-28
13. Zie Psalm 103:14
14. Zie Markus 11:15; Lukas 11:46;

Door Amy Joy Mizrany

GODS GESCHENK VOOR MIJ

Ik heb altijd in het bijzonder van Pasen gehouden. Kerstmis is een viering van vreugde en opwinding waar de hele wereld plezier aan kan beleven, zelfs niet-christenen, maar voor mij is Pasen een viering van wat Jezus voor ieder afzonderlijk persoon heeft gedaan. Met Pasen gaat het meer om de persoonlijke relatie tussen Jezus en mij. Als kind begreep ik deze relatie nooit. Jezus was natuurlijk mijn vriend, maar verder ging het niet. Ik zag Jezus misschien als een "vrijkaart om uit de gevangenis te komen", iemand op wie je kon leunen, maar alleen wanneer dat nodig was.

Het was een eenrichtingsrelatie en ik besefte niet echt wat ik miste totdat ik, toen ik 14 was op een avond in bed naar mijn MP3speler lag te luisteren en er een liedje begon te spelen waarvan ik niet eens meer wist dat het op mijn afspeellijst stond. Het was een liedje dat gezongen werd vanuit het perspectief van Jezus en het ging ongeveer zo:

Ik zou nog steeds voor je gestorven zijn...
al was je de enige op de wereld
Ik zou nog steeds om je hebben gehuild...
al was je de enige op de wereld
En uit de dood zijn opgestaan, al was je de enige op de wereld

Zo ging het verder, dat alle dingen die Hij had doorstaan voor mij waren geweest, en dat Hij het allemaal voor mij zou doen, al was ik de enige op de wereld. Ik weet nog hoe ik in bed lag na te denken over de grootsheid van dat begrip. De Zoon van God, die naar de aarde afdaalt en onbeschrijflijke martelingen en beschimpingen ondergaat en Zijn bloed en Zijn laatste adem voor mij geeft.

Hoewel ik doorgaans geen vreselijk emotioneel iemand ben begroef ik mijn gezicht in mijn kussen en huilde ik, bij de gedachte aan zoveel liefde. Zijn hart was vervuld met zoveel liefde voor mij dat het bereid was doorboord te worden voor mijn fouten. Deze man, die wist dat Hij verworpen, veracht en vervreemd zou worden, zag mijn ziel en vond mij de moeite waard om zo'n offer voor te brengen. Het was geen transactie waarbij hij er een redde en de rest op de koop toe kreeg. Hij onderging elke vernederende en pijnlijke ervaring als een persoonlijk offer voor iedere persoon die ooit op deze aarde geleefd heeft. Daarom is Pasen vooral bijzonder voor mij, omdat het een verhaal laat zien van een altijd aanwezige, ontzettend liefhebbende God en de dingen waartoe Hij bereid was om een relatie met mij te krijgen. Ik weet dat ik Hem nooit zoveel liefde terug kan geven, maar ik zal proberen Hem al mijn liefde te geven.

PAAS VREUGDE

Door Lily Neve

Op Paaszondag bakte ik een citroentaart voor een groepje vrienden die bij mij thuis bijeen kwamen om het paasverhaal te lezen. We lazen allemaal mee in onze bijbels en stopten telkens om interessante punten te bespreken die ons opvielen. Toen het voorbij was hielden we elkaars handen vast en baden om genezing en vergeving voor onszelf, onze families en vrienden die op deze dag niet bij ons konden zijn.

Nadat iedereen vertrokken was ging ik online en viel mijn blik op dit citaat, dat ik nooit eerder gelezen had:
Voor de christen is de hemel waar Jezus is. We hoeven er niet over te mijmeren hoe het in de hemel zal zijn. Het is al voldoende dat we voor altijd bij Hem zullen zijn. Als we iemand met ons hele hart liefhebben begint het leven wanneer we bij die persoon zijn; alleen in zijn of haar gezelschap komen we echt tot leven. Zo is het ook met Christus. In deze wereld is ons contact met Hem schimmig, want we kunnen alleen ten dele zien, door een glas. De beste definitie is te zeggen dat de hemel de staat is waar we altijd bij Jezus zullen zijn en waar niets ons meer van Hem zal scheiden.[1]

Ik werd er ten diepste door ontroerd en uit het niets kwam de gedachte bij me op: Stuur het naar je vrienden. Ik wist niet of het zo'n indruk op iemand zou maken als het op mij had gedaan, maar ik kopieerde het in een groepsmail met een eenvoudige Paaswens waarin ik zei dat ik voor hen bad.
Ik had mijn laptop nog niet afgesloten toen ik al een antwoord ontving. Een vriend met wie ik al maanden geen contact meer had gehad bedankte me voor het delen van het citaat en zei dat het middenin een heel moeilijke dag gekomen was.

Zijn antwoord speelde nog door mijn gedachten toen ik mijn hond uitliet voor haar avondronde. Ik herinnerde me nog dat ik bijna de aansporing om het te versturen genegeerd had. 'Het is maar een citaat,' zei een stemmetje. 'Anderen worden er waarschijnlijk niet zo door getroffen als ik.' Ik dacht eraan hoe vaak ik dacht dat de dingen niet zo belangrijk waren, niet groot genoeg, of meer betekenis zouden hebben als ze iets spectaculairder waren.

We gingen de hoek om, mijn hond en ik, en kwamen op een rustige woonwijk uit. Aan het einde van de weg kwam de maan tevoorschijn; helder en vol, alsof dat onze bestemming was. Ik werd opeens heel blij. Pasen is een gelegenheid om verrijzenis en nieuw leven te vieren, en die avond had ik het gevoel alsof ik degene was met een nieuw leven.

1. William Barclay (1907–1978)

PAAS-TRADITIES

Door Curtis Peter van Gorder

Pasen is een van de belangrijkste christelijke vieringen van het jaar, waarbij de verrijzenis van Jezus, drie dagen na Zijn kruisiging herdacht wordt. Er zijn paastradities in verscheidene landen die in andere religies of gebruiken hun oorsprong hebben gevonden, maar die zijn niettemin doordrenkt met betekenis waar we ons aan kunnen spiegelen.

In Japan komen iedere lente wilde lelies uit de grond op onbewerkte velden, dus is het niet zo vreemd dat de lelie daar het favoriete symbool van Pasen is, en ook in andere plaatsen op de wereld. De reine witte bloemen herinneren ons eraan dat Jezus ons schoongewassen heeft, hoe bevlekt we ook waren door zonden. Net zoals de lelies na een lange winter uit de grond komen, geeft Jezus ons ook nieuw leven door Zijn verrijzenis.

In Rusland houden Orthodoxe christenen tijdens de paasnacht een gebedswake. Er staat dan een grote brandende kaars op het altaar, die Jezus als het licht van de wereld voorstelt en die wordt gebruikt om de kaarsen van alle gelovigen mee aan te steken. Deze traditie vertegenwoordigt het verspreiden van het licht van Jezus over de hele wereld.

Orthodoxe kinderen in Griekenland en andere landen in Oost-Europa tikken elkaars beschilderde paaseieren soms aan. Het ene kind zegt: "Christus is verrezen," en het andere antwoordt: "Ja, Hij is verrezen!"

Een heleboel mensen overal ter wereld beelden het Paasverhaal uit in Passiespelen. De beroemdste Passiespelen worden wellicht opgevoerd door de dorpelingen van Oberammergau in Zuid-Duitsland. Het werd voor het eerst opgevoerd in 1634 vanwege een eed die de inwoners hadden afgelegd tijdens het uitbreken van een pestepidemie, en op drie uitzonderingen na is de uitvoering sinds 1680 iedere 10 jaar gehouden.

In Oost-Europese landen is het lam een belangrijk symbool van Pasen. Een heleboel mensen eten lamsvlees met Pasen of maken een koek in de vorm van een lam. Er wordt in de Bijbel verscheidene keren gezegd dat Jezus het Lam van God is. Bijvoorbeeld toen Johannes de Doper zei, toen hij Jezus zag: "Ziet! Het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt!"1 Precies op de dag dat Jezus gekruisigd werd, werd het Pascha lam geofferd in de Joodse tempel.
Lammeren die geofferd werden voor Pascha mochten geen enkele onvolkomenheid hebben.2 Jezus was zonder zonde en Zijn dood kocht de vergeving van de zonde en verlossing voor de hele wereld voor iedereen die Hem als Verlosser zou aannemen.

Pasen is een moment om een nieuw begin te vieren. Laat Jezus je leven aanraken; als dat nog niet gebeurd is, dan zal Hij je de hemel geven in het hiernamaals en nu direct een geweldig nieuw begin.

1. Johannes 1:29

2. Zie Exodus 12:5

Volkomen geliefd

Door Maria Alvaro

Toen mijn jongste dochter nog een peuter was bracht ik haar elke nacht naar haar eigen bedje. Soms ging dat heel gemakkelijk en viel mijn vermoeide kleintje binnen een paar minuten al in slaap; andere keren moest ik hard werken om haar in slaap te krijgen. Maar tenslotte viel ze na verloop van tijd altijd vredig in slaap. (Mama had het weer gewonnen!)

Dit zoete slaapje duurde net lang genoeg tot ik zelf naar bed ging en aan mijn eigen zoete slaapje begon. Dan werd mijn meiske onveranderlijk weer wakker en besloot ze dat het tijd was om naar het bed van mamma en pappa te verkassen.

Dan haastte ze zich haar bedje uit, raapte alle attributen bijeen die voor haar belangrijk waren en kwam dan naar ons bed. Dan maakte ze ons wakker door ons op de schouder te kloppen en te huilen: "Ik 'jaap in jujjie bed." We zeiden altijd 'ja' en hielpen haar dan om alles 'op te zetten.' Ze gaf ons al haar spulletjes; haar bekertje met dekseltje, kussentje, dekentje, pop, knuffel enz. Als ze zich dan geïnstalleerd had als hoofdbezetter van het bed ging ze weer slapen, meestal met haar gezicht tegen het gezicht van een van ons aan gevlijd. Zo ging het jarenlang.

Dit dierbare ritueel was voor mij als een dagelijkse illustratie van Gods liefde. Dan zag ik mezelf als een kind, hulpeloos en onwetend, dat alle dingen die ik zo belangrijk vond in Gods armen probeerde te leggen. En dan had God alleen maar tedere gevoelens tegenover me en wilde me alleen maar troosten en me in Zijn armen houden. Hij werd nooit boos op me, net zoals we nooit iets anders dan liefde voelden jegens onze nachtelijke 'rustverstoorder.'

Ik heb nog steeds dierbare gedachten aan die nachten dat ik mijn kleine dochtertje in mijn armen hield en de manier waarop God me over Zijn liefde toefluisterde. Hij liet me zien dat ik, net zoals mijn dochtertje geen scrupules had over het bezetten van ons bed, en haar noden aan ons bekend maakte zonder angst voor afwijzing, hetzelfde kon doen bij Hem.

Je kunt Gods liefde ervaren door Zijn Zoon Jezus in je hart te vragen:

Lieve Jezus, dank U dat U voor me gestorven bent en dat U mijn fouten vergeven heeft. Kom alstublieft in mijn hart en help me om U te leren kennen en U met anderen te delen. Amen.

IK BEN ECHT

Ik ben geen verzinseltje, of een product van iemands verbeelding, of een fabeltje. Ik ben echt. Ik ben wat je nodig hebt. Ik kan je troost geven in plaats van angst, geloof in plaats van vrees, rust in plaats van geworstel, vrede in plaats van zorgen, blijdschap in plaats van verdriet, en antwoorden op je vragen. Ik kan je kracht zijn, je hulp in moeilijke tijden, je vriend en je kameraad. Dat betekent niet dat je nooit meer een probleem of uitdaging in je leven zult hebben, maar Ik kan je helpen met de problemen van het leven.

Je leven bestaat uit meer dan het fysieke, het materiële. Je hebt ook geestelijke noden en Ik heb de macht om die noden te lenigen en je geestelijke honger te stillen. In Mijn Geest zul je echte liefde en voldoening vinden. Ik kan je leven vervullen met ware liefde, vredige gedachten en een gerust hart, onverbrekelijke vriendschap, antwoorden en kracht voor iedere taak. Open je hart om Mijn zegen en waarheid te ontvangen. Strek je handen uit, ontvang Mijn liefde en vind vervulling in je leven.